776/07

Den 27. juni 2007 blev i sag nr. 70.763:

xxxx xxxxx xxxxxx xxxxx
xxxxxxxx x x
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har privat ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sit fagforbund over selskabets méngradfastsættelse i forbindelse med et ulykkestilfælde den 6/12 2001.

Selskabet har udbetalt erstatning svarende til méngrad på 15 % som fastsat af Arbejdsskadestyrelsen ved udtalelse af 26/9 2005.

Det fremgår af klagerens skadeanmeldelse af 3/1 2002, at hun i forbindelse med at strø halm i boksen hos en hest blev sparket af denne i hovedet, hvorved hun fik hjernerystelse og brækkede næsen.

Hun var sygemeldt frem til august 2002, hvorefter hun påbegyndte et studium som pædagog, som hun inden ulykken var revalideret til grundet en museskade, hun havde pådraget dig som teknisk tegner. Hun opgav imidlertid studiet grundet hovedpine og koncentrationsproblemer og er efterfølgende bevilget helbredsbetinget førtidspension pr. 1/5 2004.

På baggrund af anmeldelsen og efterfølgende erklæring fra speciallæge i ortopædisk kirurgi, K.J.B., fastsatte selskabet i første omgang méngraden til 10 % og betalte erstatning svarende hertil. Af speciallægens erklæring af 2/9 2004 fremgår bl.a.:

> "Hovedproblemet efter uheldet er migræneagtig hovedpine, som gør, at skadelidte må være sengeliggende i dage i mørkt værelse, hvor hun også har kvalme og opkastninger. På gode dage er skadelidte selvhjulpen, men må stadigvæk ind imellem have hjælp til toiletbesøg pga. balanceproblemer og har stadig koordineringsproblemer, som bl.a. ind imellem betyder, at hun ikke har den normale 'automatik', når hun f.eks. skal begynde at gå, men hvor hun bliver stående en stund. Skadelidte er således ganske væsentligt påvirket i sin livskvalitet og mobilitet, såvel som adfærd pga. hændelsen.
>
> Ved den objektive undersøgelse konstateres betydelig ømhed i skulder-/nakkeregionen med nedsat bevægelighed i halshvirvelsøjlen.
> Der kan ved undersøgelsen ikke påvises udfaldssymptomer i over- eller underekstremiteter.
>
> Man må således konkludere, at der foreligger et særdeles væsentligt mén efter uheldet. Man må antage, at tilstanden nu kan anses for stationær."

Klageren var ikke tilfreds med selskabets ménfastsættelse, hvorfor sagen blev forelagt Arbejdsskadestyrelsen til udtalelse.

Af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 26/9 2005 fremgår bl.a.:

> "Vi har her lagt vægt på de lægelige oplysninger, herunder speciallægeerklæring af 2.9.2004 ved ortopædkirurg K.J.B. og akter fra G. Sygehus, ortopædkir. afd.
>
> Det fremgår heraf, at skadelidte har fået varige følger efter ulykken i form af hukommelses- og koncentrationsgener, balanceproblemer og migræneagtig hovedpine med kvalme og opkastninger samt ansigtssmerter med periodevis udstråling til læberegionen. Objektivt findes ømhed af nakke-skulderåg og nedsat bevægelighed af halshvirvelsøjlen.
>
> Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel.
> Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.
> Efter tabellens punkt A.4.1.2 vurderes postkommotionelt syndrom, det vil sige kognitive og affektive symptomer opstået efter hjernerystelse, med middelsvære symptomer, til 12 procent.
>
> Ansigtssmerterne er vurderet til skønsmæssigt 3 procent.

Vi har i samråd med vores neurokirurgiske speciallægekonsulent vurderet, generne ud i benene og nakkegenerne ikke har sammenhæng med ulykken, da disse gener ikke fremgår af akterne fra G. Sygehus efter ulykken, men er tilkommet efterfølgende.

Vi har herefter vurderet følgerne efter ulykken til skønsmæssigt 15 procent i varigt mén."

På baggrund af styrelsens udtalelse udbetalte selskabet ved skrivelse af 6/10 2005 efterfølgende yderligere erstatning svarende til 5 %.

Klageren har herefter ved sit fagforbund i klage til nævnet af 5/12 2006 nedlagt følgende påstand:

"Jeg ønsker en højere méngrad da jeg har så mange handicaps, at jeg ikke har mulighed for at være på arbejdsmarkedet, men i stedet er blevet førtidspensionist. Så i forhold til, hvor dårlig man skal være, for at blive tilkendt førtidspension, hænger det på ingen måde sammen med den nuværende vurderede méngrad på 15 %.

Det gøres gældende, at Arbejdsskadestyrelsens vurdering af mén ikke er korrekt, samt at styrelsen skal anmodes om at vurdere sagen på ny.

Som det er anført af læge J.L. har jeg fået et piskesmæld, da hesten ramte mig i hovedet. Dette skal være styrelsens udgangspunkt ved vurdering af sagen.

Det gøres endvidere gældende, at Arbejdsskadestyrelsen ikke har haft det fornødne grundlag at træffe sin afgørelse på."

Til støtte for klagen er anført:

"Påbegynder fysioterapi den 27.03.2002 p.g.a. af nakkesmerter efter hestespark (min mand kører mig, da jeg endnu slet ikke kan køre bil), har slet ikke kunnet komme til behandling før p.g.a. min tilstand. I statusattesten den 02.09.2003 beskrives af Læge J.L., at han ser mig første gang den 27.05.2003, efter at fysioterapibehandlingen ikke har hjulpet. I dette dokument beskriver han også piskesmældslæsion. Ud fra slutattesten pr. 02.04.2006 har Læge J.L. beskrevet piskesmæld samt at tilstanden synes at give varige skader, og det er tvivlsomt at pt. kan komme i egentlig arbejde. Ligeledes konkluderer speciallæge K.J.B. pr. 02.09.2004 et særdeles væsentlig mén efter ulykke. På nuværende tidspunkt får jeg fysioterapibehandling hver uge, for at kunne holde tilværelsen ud. Piskesmæld + hjernerystelsen (som stadig volder mig store problemer) samt museskaden som jeg havde forinden, gør livet besværligt. Hovedet virker ikke som det skal. Det er først i år, at jeg engang imellem tager med børnene til sociale arrangementer i skolen, da det er hårdt for mig, at koncentrere mig om flere mennesker, og mange gange er sengeliggende bagefter. Mine symptomer er de samme som tidligere beskrevet, og er stadig sengeliggende i perioder op til 3 uger ad gangen, hvor jeg ikke kan foretage mig noget som helst."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 3/1 2007 fastholdt méngraden som fastsat af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 26/9 2005 og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Skadens følger er velbeskrevet og har været forelagt Arbejdsskadestyrelsen til vurdering. De udtaler, at kundens gener fra nakken og generne ud i benene ikke kan tilskrives skaden den 6. december 2001, idet de jf. journaloplysninger fra G. Sygehus først er tilstødt senere.
>
> Samtidig anføres det i klagen, at der er tale om en whiplash skade. Dette kan ganske enkelt ikke være tilfældet. Whiplash er en skademekanisme, der defineres ved en acceleration efterfulgt af en deacceleration. Derfor kan følger efter et slag ikke betegnes som et whiplashtraume. Og slet ikke når følgerne først viser sig lang tid efter skaden, som i nærværende tilfælde.
>
> Vi skal derfor understrege, at der for nogen af de følger som kunden angiver, ikke er dokumenteret nogen årsagssammenhæng mellem følgerne og skaden 6. december 2001. Som nævnt fremgår dette ligeledes af Styrelsens vurdering.
>
> På baggrund af de foreliggende lægelige oplysninger, som for en stor dels vedkommende er kundens subjektive klager, finder vi ingen anledning til at kritisere Arbejdsskadestyrelsens afgørelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**Invaliditetserstatning** (ménerstatning)
>
> **2.1**
> Såfremt ulykkestilfælde har medført varig og ikke ubetydelig skade af medicinsk art, har forsikrede ret til erstatning. Den medicinske invaliditet skal fastsættes til mindst 5 % mén.
> ...
> **Voldgift**
> Méngradens størrelse skal - hvis en af parterne forlanger det - fastsættes af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende for begge parter.
>
> Arbejdsskadestyrelsens gebyr betales af den part der ønsker styrelsens udtalelse. Såfremt der fastsættes en højere méngrad end den af Alm. Brand fastsatte betales gebyret altid af Alm. Brand."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 26/9 2005 at måtte lægge til grund, at vurderingen i Arbejdsskadestyrelsen er foretaget på et korrekt grundlag - herunder med hensyntagen til varige følger efter ulykken i form af bl.a. hukommelses- og

koncentrationsgener, balanceproblemer og migræneagtig hovedpine med kvalme og opkastninger.

Den méngrad, der er fastsat i Arbejdsskadestyrelsen, er ifølge de ovenfor citerede forsikringsbetingelser bindende for parterne, hvorfor Ankenævnet for Forsikring allerede derfor ikke vil have mulighed for at fastsætte en anden méngrad, selv om nævnet måtte være af den opfattelse, at méngraden skulle være anderledes. Det bemærkes dog, at nævnet intet grundlag har for at antage, at méngraden ikke er blevet korrekt fastsat.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson